

Hallitseeko riippuvuus sinua vai sinä riippuvuutta?

Mietipä tarkkaan näitä sanoja ja ajatuksia. Näistä ajatuksista löydät vahvan hengen eli "spiritus fortuksen" koko totuuden. Sillä ei ole sattumalasta nimi vahva henki, koska siitä tulee nimenomaan sinua hallitseva henki, joka ottaa hallintavallaan elämästäsi. Koko elämäsi tulee pyörimään sen ympärillä.

Jos itse kamppaillet samaisen hengen kanssa, on sinulla kaksi vaihtoehtoa, joko elät ja tulet toimeen sen kanssa, tai sitten teet samanlaisen kirjoituksen omasta hallintavallastasi. Joko annat sen hallita tai alat itse hallitsemaan omaa elämääsi, otat vastuun teoista ja tapahtumista ja ennen kaikkea siitä, miten nyt alat elämään. Aina, kun annat tälle hengelle vallan, ottaa se sinut omakseen - kokonaan. Siitä ei ole kahta kysymystä, miten siinä käy. Alkoholistina, usein epäilevänä ja moneen kertaan kokeilleena tiedän tämän. Se on vain hyvin harvojen, jos sittenkään kenenkään hallittavissa. Riippuvuus ei välttämättä ole perintö, jota kannat taakkanasi, vaikka usein sen olemassaolo perheessä vahvasti edistää sen tulemistä osaksi sinunkin elämää. Riippuvuuden voi myös oppia, käyttämällä.

Tässä kuitenkin erään riippuvuudesta vapautuneen "orjan" kirjoitus.

Sinulle, "Paras Ystäväni"?

Olen paljon miettinyt, millä sanoilla aloittaisin tämän elämäni ehkä tärkeimmän kirjeen. Kirjeen, joka on jäähyväisviesti parhaalle ystävälleni. Pohdittuani asiaa nousi kaksi aihetta esiin:

MINÄ OLEN MINÄ, SINÄ OLET SINÄ.

SINÄ MUUTIT MINUT, EN MINÄ SINUA.

"Molemmat otsikot pitävät sisällään saman ajatuksen; Sinä olet syypää minun henkisen elämäni rappioon ja siksi minun on pakko hyvästellä sinut ikuisiksi ajoiksi elämästäni. En tiedä, ehkäpä me joskus vielä tapaamme, mutta tunnen itseni ja heikkouteni kuten myös valtavan hallitsemisen halusi. Minun pitää muistaa sinusta sekin, että mikään ei ole kuin ennen. Jos ja kun kohtaamme uudelleen, sinä tulet ottamaan saman omistajan asenteen kuin ennenkin.

Voimaton!

Olen väsynyt sinuun. Haluan totisesti päästää sinusta eroon ja unohtaa sinut. Haluan sinun olevan elämäni loppuajan muistutus ja osoitus siitä, mitä on viha. Sinä olet ennen kaikkea muistutus siitä, miten rakkauden voi kauttasi kadottaa. Sinun vaikutuksesta, rakkauden jano muuttuu katkeruudeksi, masennukseksi ja apatiaksi. Sinun vaikutuksesta se muuttuu kuin vuoristoradaksi jossa itsetuntoni matkustaa ylös ja alas ikuisuuksien ajan halki. Sinun vaikutuksesta, todelliset rakkaani menettävät merkityksensä ja arvoni ja elämän peruspilarit murenevät niin, että loppujen lopuksi alan uskoa että olen itseni kuningas ja vapahtaja - niin, tai sinähän se olet!

Syytön!

Elämässäni on kolhuja ja haavoja, joita vasta nyt alkanut aukoa. Olen syytön syntymääni ja taustaani. Olen syytön vanhempieni valintoihin. Olen syytön lapsuuteni

ja nuoruuteni valintoihin, joita tein, koska halusin elää (selvitä) ja tulla hyväksytyksi. Kaiken mitä tein, tein siksi, että elämästäni puuttui "Suuri Syli". Se syli, jossa pienten poikien kuuluisi saada kiukutella, olla raivoissaan, surra ja katua ja ennen kaikkea kokea olevansa kaikkien tunteiden kanssa turvassa. Nyt kun sinulle rakas ystävänä kirjoitan, ymmärrän enemmän ja enemmän syyttömyyteni. Näin sinut ensikerran jo pienenä lapsena. Muistan vieläkin miten kiehtova ja hilpeä olit. Sinun seurassasi aikuiset muuttuivat valoisiksi ja arjesta tuli juhlaa. Sinä olit ainainen lupaus ilosta ja onnesta - omalla hilpeällä tavallasi. Muuta opin lapsena myös vihaamaan sinua. Pelkäsin, vihasin ja tykkäsin sinusta. Sinun kasvosi olivat aina peitetyt. Kun tulit taloon, en koskaan tiennyt mitä aioit? Mutta aina kun tulit, täytit kaiken hyvässä ja pahassa. Sinä se osasit muuttaa aikuisten elämänvirran suuntaa ja ohjasit heitä 'ilon ja onnen lähteille'. Sinä vapautit heidät peloista ja ahdistuksista ja olit lämmin ja hehkuva lupaus jostain muusta. Sinusta tuli huikea aurinkoloma. Sinä otit johtotähden ja vapauden aseman aikuisuuteen (olit vapauden ja aikuisuuden kirkkain tähti). Tätä kaikkea olit, kun olin pieni turvaton poika, mutta koska minä olin, ymmärsin, että sinä tulit ulkoa. Sinä olit eri äidistä, eri perheestä ja eri talosta! Minä tiesin kuka minä olen - tai ainakin luulen niin. Olen syytön siihen, että sinä olet olemassa ja että liityit elämäni ja otit sen hallintaasi.

Sinä!

Sinä olit aina arvaamaton. Olit hyökkäävä ja ovela. Löit ja suutelit yhtä aikaa. Valehtelit ja otit omasi röyhkeällä tavalla. Jos joku uskalsi vastustaa sinua, käytit koko voimasi vastustajasi hävittämiseen. Kokosit omasi ja pakenit punomaan juonia pian taas hyökätäksesi vahvempana kuin koskaan ennen. Olit katala ja sitkeä. Sinä olit se, joka aina petti lupauksensa. Sinä oikeastaan elit pettämisestä. Siitä sait voimaa jaksaa ja uudistua. Idit valheesta ja puhkesit kukkaan siellä missä pelko ja viha asuivat. Sinun kultaasi olivat kyyneleet ja epätoivon ilmeet. Sinun kultaasi olivat niin onnen kuin katkeruudenkin kyyneleet. Sinua ja sinun sairaita juuriasi kasteltiin niillä kyynelillä. Sinä sait voimasi tyhjästä lupauksista. Niistä sinä elit ja elät yhä tänäkin päivänä. Sinä olet sinä ja minä vihaan sinua sairaalla tavalla, koska olet ihoni alla koko elämäni matkalla. Sinä petit minut. Sinä - paras ystävänä - petit minut.

Veit minulta rakkauden!

Sinä muutuit minussa, en minä sinussa, koska minä olen minä ja sinä tulet ulkoa. olen aina tiennyt mitä kuitenkin haluan - tai ainakin luulin niin. Meillä on aina ollut niin älyttömän hauskaa sinun kanssasi. Olet satoja kertoja auttanut minut pois pinteestä. Olet rohkaissut tyttöjen kanssa ja antanut minun riemuita ja iloita. olen saanut olla oma itseni - ainakin niin luulin. Ennen kaikkea annat tai annoit rohkeutta hypätä liekkeihin, kun olen arka ja epävarma. Sinä autoit minut soittamaan musiikkia ja suutelit ja hyväilit minua huikealla tavalla - niin kuin vain nainen osaisi. Minä luotin sinuun. Kun joku minut jossain hyväksyi, olit sinä aina läsnä raivaamassa tietä elämäni edellä. Elämäni ainutkertaiset ja suurimmat tapahtumat olen halunnut palkita sinulla, sillä sinä olet paras ystävänä ja olet myös sen arvoinen. Palkitsen itseäni aina sinulla, koska sinä olit minulle aina, kaikessa ja kaikkialla ykkönen. Sinä olit valo, jonka lapsuudessa opin "hyvinä" päivinä näkemään. Sinua minun sieluni kaipaa. Sinua minä ikävöin ja suren. Mutta sinä muutuit minussa. Sinä veit iloni ja muutuit siksi, jota jo lapsena opin pelkäämään ja vihaamaan.

Aika muuttua!

Etkö sinä ymmärrä, että minä en anna itseäni sinulle. En tahdo antaa ja siksi nousen taisteluun sinua vastaan. En halua, että sinä olet kuninkaani! Lasteni, vaimoni ja Jumalani vuoksi haluan voittaa sinut ja unohtaa sinut sinne, minne olit jo valmis hautamaan minut. Haluan sulkea sinut ulos elämästäni ja perheestäni. Haluan saada oikean Kuninkaan takaisin. Sen Kuninkaan, jota voin kiittää siitä, että elän, menestyn ja voin vielä toipua sinun ahdistavasta syleilystä. Sinä olet muuttunut sen vastakohtaksi joka olit ja jonka kanssa minulla oli "kivaa" vuosikymmenet. Olet vienyt minulta muuttuessasi suurimman. Ole vienyt minulta RAKKAUDEN!

Se näkyy lasteni kasvoilla epäluulona ja pelkona siitä, että joko sinä olet taas tullut meille kylään ja hallitsemaan meitä. Sinä näyt vaimoni kyynelissä, kun hän odottaa minua takaisin yhteiseltä matkaltamme. Takaisin matkalta, vaikka olen ollut paikalla päiväkausia. Sinä näyt siinä, etten voi levätä rauhassa Jumalani sylissä, koska sinä haluat olla jumalani. Mutta onneksi voin oikean Jumalani kautta vannoa, että sinusta ei ole siihen. Sinä olet vienyt minulta rakkauden ja siksi haluan erota sinusta. Sinä ole vienyt minulta rakkauden, ja se näkyy siinä, että olen kylmettänyt sydämeni, jäädyttänyt tunteeni ja minusta on tullut arka. Sinä olet vienyt minulta elämän ilon. Sinä ole vienyt minulta rakkauden lupaamalla kaiken - kunhan pidän sinua rinnallani.

Miten kukaan voikaan olla niin valheellinen, kuin sinä olet? Sinä kadotit elämästäni vuosia ja teit minusta syyllisen ja sairaan. Minusta tuli sinäsairas! Teit minusta sairaan toisten ihmisten pelkojen edessä. Koin olevani vahva ja hallitsevani elämää. Kuitenkin sinä veit minulta aidon rakkauden ja osoitit syylliseksi aina jonkun muun kuin sinä ja se mitä olet - valhe. Sinä veit rakkauden ja kirjoitit runoja ja lauluja jotka löysin työpöydältäni yhteisten matkojemme jäljiltä. Ne olivat sinun rakkausrunojasi. Juuri sinun näköisiä. Käsiäsi oli vain omaani ja se ahdistaa.

Miksi sinä olet niin vaativa minulle?

Olen keskustellut kanssasi vuosikymmeniä, saamatta ainuttakaan vastausta. Se on eromme toiseksi suurin syy. Sinä et anna ainuttakaan hetkeä ilman vastapalvelusta, ja se palvelus on, että juon sinua lisää ja putoan syvemmälle ja syvemmälle sinuun, kunnes sammun. Kunnes kuolen. Totisesti, kunnes kuolen jättäen jälkeeni henkesi, joka jatkaisi elämänsä lapsissani minun syyllisyyteni tähden. Niin en tahdo käyvän vaan tukehdutan henkesi Taivaan Valolla.

Vaihtokauppa!

Minulle on luvattu jotain joka ylittää sinut ja täyttää luonteeni puutteet. Minulle on luvattu rakkaus, jonka kanssa voin keskustella ja jota voin jakaa ilman pelkoa ja ahdistusta. Haluan tehdä elämäni suurimman vaihtokaupan. Vaihdan sinut rakkauteen, jota saa oikealta Jumalalta. Mutta silti ikävöin sinua tätä kirjoittaessani. Ikävöin sinua mökkini pöydän ääressä, kesän kauneimman hetken yksinäisyydessä ja hiljaisuudessa. Puhun sinulle kuiskaten, sillä olen kerran tuntenut sinut. Olet ollut paras ystäväni. Silti haluan, että sinä jatkat elämääsi toisaalla ja pysyt kaukana minun lapsistani. Sinä joka petät ystäväsi ja tuhoat ilon ja rakkauden ympäriltäsi, jätä meidät rauhaan! Sinua ei armahda kukaan, mikäli se minusta riippuu! Sinä olet rakkauden vastakohta. Sinä olet viha. Olet viha kauniissa pullossa tuhansin maustein ja sävelin. Olet viha trax-free tuliaisina. Olet viha rakastavien välillä. Olet viha ihmisessä, joka ei uskalla kohdata itseään. Olet viha, joka jatkaa elämänsä meissä sukupolvelta toiselle,

koska emme uskalla kohdata rakkautta, joka asuu ja on luotu meihin. Olemme sinun pelkoon kiedottujen lupauksen lumoissa.

Hyvästi!

Jotta elämälläni olisi jokin merkitys, on minun siis hylättävä sinut. Itseni ja rakkaitteni vuoksi. Oivallus, jonka olen kokenut oltuani hetken erossa sinusta, on valtava ja näen siinä elämäni mittaisen tien. olet mustasukkainen, etkä halua päästä minua valoon, sillä se paljastaisi mitättömyytesi. Mutta minä olen jo nähnyt sen, ja otteesi ei enää pidä. en halua sairastaa sinua ja eroamme ikuisesti, siksi minun on jätettävä sinut kerralla ja kokonaan! Se on minun puutteeni ja heikkouteni. Nyt on minun aikani kasvaa aikuiseksi ja ottaa todellinen vastuu elämästäni. Ilman ahdistavaa syliäsi en voisi nähdä aitoa Valoa niin kirkkaana kuin sen tänään tässä ja nyt näen. Siitä ja ainoastaan siitä kiitän sinua.

Jää hyvästi huonoin ystävä ja kasvukumppani. Sylini ja isäni, johon vaivuin tuskissani. Sinä lohdutit, mutta otit hallintaasi. Sinä lohdutit mutta samalla vaadit. Se ei ollut aitoa lohdutusta, vaan valhetta, harhaa - vaatimusta! Jää hyvästi ja jätä minut rauhaan, äläkä koskaan enää palaa takaisin elämäni - se on tahtoni!"

23.6.2002

Entinen ystäväsi